

Vandkummer til et lignende Beløb, – foruden dette vil der bl. a. medgaa et ikke kalkuleret Beløb til Opførelse af Muren i Vest.

Afforskellige Aarsager kommer denne Plan ikke til Udførelse i Øjeblikket, men er foreløbig henlagt. Det er at haabe, at den helt eller delvis maa blive realiseret i Løbet af en kortere Aarrække, saa Terrainet ikke vil være alt for

bart og trist, naar det skal tages i Brug. Og mange af de Vanskeligheder, som man andre Steder har at slaas med for Udvidelsen af Kirkegaarde, er her relativt smaa, saa man skulde synes, det maatte være let at faa Sagen i Gænge.

7.

Asken for Vinden.

Af Lektor Chr. Nielsen.

Under Debatter om Ligbrændingssagen har der lejlighedsvis hævet sig Røster for den Tanke, at man skulde sprede Asken for Vinden, – en Tanke, som dog i Almindelighed ikke kan siges at have vundet Sangbund i Danmark. Alligevel kan det have sin Interesse at se, at denne radikale Opfattelse af Ligbrændingens Idé praktiseres i det konservative England – endog med gejstlig Medvirken – nemlig ved Krematorierne i *Golders Green*, der er beliggende paa Hampstead Heath ved London, og i *Woking*, ligeledes i Londons umiddelbare Nærhed i Grevskabet Surrey.

Det sidstnævnte Sted, Woking, er en Pionerpost for den engelske Ligbrændingsbevægelse. Det var her, at man i 1878 rejste den første Ovn; men hvor man dog paa Grund af indenrigsministeriel Indblanding en Tid lang ikke naaede videre end til at brænde en Hest, og først flere Aar efter fuldendtes det projekterede Krematorie-Anlæg, der blev Udgangspunktet for den engelske Ligbrændingsbevægelse. I Forbindelse med dette Krematorium har man nu foretaget et nyt Fremstød ved Anlæggelse af en Mindelund, en „*Garden of Remembrance*“, som den kaldes, – helliget Mindet om de Afdøde, og hvor Asken af de Brændinger, som nu finder Sted, i ca. Halvdelen af Tilfældene spredes for Vinden, syn-

8.

7. Parti fra „The Garden of Remembrance“, Woking, England. – 8. Kenotap i „The G. of R.“, Woking.

ker ned i Græsset og optages af Moder Jord. Der findes ingen Monumenter over Enkeltpersoner i denne Lund, men i Krematoriebygningen eller i Klostergangens Mur kan de Efterlevende opsætte en Mindetavle over den Afdøde, ligesom de ogsaa kan mindes denne ved at plante et Træ eller opsætte en Bænk i Mindelunden (se Fig. 7 og 8).

I Tidsskriftet „Ignis“ for December 1932 giver Adjunkt Övdén fra Uppsala en Beskrivelse af en Ligfærd med paafølgende Askespredning. Det hele Følge – i England følger i Almindelighed kun de Nærmeste den Afdøde paa hans sidste Færd – samles i Ceremonisalen, hvor den gejstlige Handling udføres af en wesleyansk Metodistpræst; derefter forsvinder Kisten igennem Væggen, der har aabnet sig, ind i Rummet ved Siden af. Selve Brændingen finder derefter Sted, og Følget samles imedens ved en Bænk i Mindelunden. Krematorieforstanderen foretager, iført en hvid Dragt, Askespredningen: fra en særlig Spredningsurne glider Asken ud og føres af Vinden ud over det høje Græs; kun ganske kort Tid ses det sølvhvide Støv, saa suges det ned i den fugtige Jord, – og Følget fjerner sig stille.

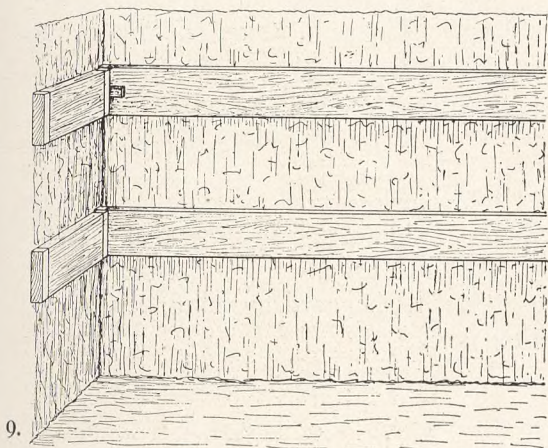
Antallet af Askespredninger stiger Aar for Aar og finder ogsaa Sted i *Golders Green*, hvor man kun 25 Minutters Kørsel fra det larmende Picadilly Circus finder en lignende skøn og fredfyldt Mindelund, „*Garden of Rest*“, og som med sin Klostergang, sine Blomsterbede, Plæner og Træer og med sin Fuglesang danner et smukt Naturens og Livets Monument til de Dødes Minde.

Gravens Afstivning.

Af Gartner Axel Christensen.

Til Afstivning bruges 2"×8" Planker. Disse er for Holdbarhedens Skyld forsynede med et solidt Beslag i hver Ende. De haves i forskellig Længde, da Graven jo ikke graves større end nødvendigt. De almindelige Maal for Længdestykkerne er 3'×12" og for Tværstykkerne (Spænderne) 1'×8". Naar Gravearbejderen graver, sætter han Afstivning i, efterhaanden som han kommer ned, først Længderne og derpaa Spænderne, som, naar Længderne er sat rigtigt, maa bankes ind mellem disse. Viser det sig, at Længderne er kommen for langt fra hinanden, maa man bruge Trækiler. Hvor mange Sæt Afstivning, man skal have i Graven, afhænger af Jordens Beskaffenhed, men selv i fast Ler bør man dog have mindst 2 Sæt, og har man Sand, er det ofte nødvendigt at sætte ganske tæt Afstivning helt ned til Bunden. Værst er man stillet, naar der findes Flydesand, idet dette gør det næsten umuligt at grave. Muligvis kunde man bruge Planker med Not og Fjeder, som ved vanskeligt Dræningsarbejde, men dette har saa vidt mig bekendt ikke været forsøgt.

Naar Graven tilkastes, tages Afstivningen først af, efterhaanden som det er nødvendigt; man kan da helt undgaa, at Siderne skrider.

9. Skema over Anbringelse af Afstivningsplanker i Graven.